

lig til at tro, at det kunde være rigtigt at give Kommunalbestyrelsen, naar den beslutter at iværksætte en Udryddelse af Rotter, Ret til at paabyde en saadan Udryddelse i alle Ejendomme i Kommunen. Idealet var, at man kunde tage en saadan Beslutning for hele Landet eller i alt Fald for en Landsdel, men det er vistnok uoverkommeligt. Derimod er det ikke uoverkommeligt at give Kommunalbestyrelsen Ret til, naar den tager Beslutning om at udrydde Rotter, at paabyde samtlige Ejendomme i Kommunen at støtte den i saa Henseende og, hvis Ejerne ikke vil, da at lade Foranstaltningen udføre paa Ejernes Bekostning. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde med Hensyn til den i Lovforslaget foreslaaede Lovbestemmelse, at det er nødvendigt at paalægge Ejeren den Pligt at være med til at udrydde Rotterne, men er det hans Pligt, fordi hans Ejendom grænser op til Kommunens Grund, saa er det ogsaa hans Pligt, naar den ikke grænser op til Kommunens Grund, men han bor i den Kommune, som vil føre denne Krig. Det er, fordi jeg tror, at det praktisk kan lade sig gøre uden alt for store Byrder at udvide Kommunens Berettigelse til i denne Henseende at tage Bestemmelse for hele Kommunens Vedkommende, at jeg ønsker, at Sagen skulde behandles i et Udvalg.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget. Man ved, som sagt, ikke noget bestemt om, hvorvidt Loven har udrettet noget godt, men jeg tror, det er ganske nødvendigt at fortsætte Kampen mod Rotterne, og i alt Fald kan man dog sige, at alle de Rotter, der er blevet ødelagt, er vi blevet af med, og selv om vi ikke har faaet Bugt med alle Rotterne, tvivler jeg ikke om, at hvis der ikke rejstes Kamp imod dem, vilde de formere sig i en betænkelig og ubehagelig Grad.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Pedersen: Den Udvidelse, det ærede Medlem foreslog, er jeg noget betænkelig ved, og jeg tror ogsaa, at i Regelen kan man komme frem ad Frivillig-

hedens Vej. Jeg kan i saa Henseende henvise til Forholdene i Odense, hvor Grundejerforeningen, saa vidt jeg erindrer, tager sig af Sagen, og man har naaet et meget godt Resultat; Byen har været saa godt som fri for Rotter. Men naturligvis kræves der stadig Agtpaaagivenhed overfor disse Dyr, som formerer sig saa stærkt, og som er meget kloge, og som derfor gerne kan flytte fra det ene Sted hen til et andet, hvor de faar det bedre. Jeg tror dog, at jeg vil være noget betænkelig ved at gaa videre, end der her er foreslaaet, og udstrække Forpligtelsen til flere Ejendomme. Jeg mener at kunne sige, at i Odense har Loven virket godt, men det kunde have været hensigtsmæssigt at have nogle Oplysninger om, hvorledes den i det hele har virket.

Sonne: I Modsætning til den Ordning, der blev indført ved den første Rotte-lov af 22. Marts 1907, tilsigter det her foreliggende Lovforslag at opretholde for Kommunerne Retten til selv at afgøre, hvorvidt de vil yde Tilskud til en Udryddelseskrig mod Rotterne, i saa Henseende altsaa i Overensstemmelse med den nu gældende Lov af 18. April 1910, en Lov, der i øvrigt udløber om en 3—4 Uger. Ogsaa jeg finder det ganske rigtigt, at Kommunerne stilles frit med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de overhovedet vil indlade sig paa at yde Tilskud til en saadan Udryddelseskamp mod Rotterne, thi det Spørgsmaal er fremdeles omtvistet, hvorvidt en saadan rationel Udryddelseskamp mod Rotterne virkelig støttes ved Lovgivningsmagtens Indskriden, og som allerede paapeget af de to ærede Medlemmer, der har udtalt sig, savner vi Oplysninger om, i hvilket Omfang denne Statens Indskriden har virket. Imidlertid finder jeg det rigtigt, at man indenfor den her foreslaaede og ved den nu gældende Lov etablerede overkommelige økonomiske Grænse af 18,000 Kr. aarlig gaar til Kamp mod Rotterne, og principielt kan jeg altsaa give Lovforslaget min Tilslutning. Enkelte Bemærkninger har jeg imidlertid at fremsætte vedrørende Lovforslagets Enkeltbestemmelser, og disse Bemærkninger gælder navnlig det allerede omtalte andet Stykke af § 1. Saa vidt jeg skøn-